28/10/2025

28η Οκτωβρίου 1940: Η ημέρα που ήχησε το σάλπισμα της νίκης – 85 χρόνια μετά το ιστορικό “ΟΧΙ”

/ Επικαιρότητα

Ογδόντα πέντε χρόνια συμπληρώνονται σήμερα από την ημέρα που ο Ιωάννης Μεταξάς απέρριψε το τελεσίγραφο του Εμμανουέλε Γκράτσι, Πρέσβη της Ιταλίας στην Αθήνα, με το οποίο ζητούσε την παράδοση της πατρίδας μας στους φασίστες που με ύπουλο τρόπο προσπάθησαν να υποδουλώσουν την χώρα.

Το ημερολόγιο έγραφε Δευτέρα 28 Οκτωβρίου 1940 και η ιστορία θα την καταγράψει ως την ημέρα που, δια στόματος του Πρωθυπουργού Μεταξά, η Ελλάδα φώναξε “ΟΧΙ”. Στο κάλεσμα της ιστορίας η Ελλάδα για ακόμη μία φορά διάλεγε τον δρόμο της τιμής και της διαφύλαξης των ιερών και οσίων του Γένους.

Ξεκινούσε να γράφετε μία ακόμη ένδοξη σελίδα στην μακραίωνη ιστορία του Ελληνισμού αυτή τη φορά στα βουνά της Πίνδου. Ήταν η εποποιία του 1940-41 με αξιωματικούς, υπαξιωματικούς, στρατιώτες, εθελοντές και τον λαό μας κάθε ημέρα με το αίμα και τον ιδρώτα τους να αγωνίζονται για να κρατήσουν ζωντανό το "ΟΧΙ".

Αυτό το "ΟΧΙ" αντηχεί μέχρι σήμερα από άκρη σε άκρη της οικουμένης όπου υπάρχουν Έλληνες. Εμπνέοντας, καθοδηγώντας και φωτίζοντας την ένδοξη ιστορία μας, στέλνοντας το διαχρονικό μήνυμα ότι η ελευθερία προασπίζεται – όταν και εφόσον χρειαστεί – με αίμα.

Ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, Νίκος Δένδιας στην Ημερήσια Διαταγή του για την Εθνική Επέτειο της 28ης Οκτωβρίου 1940, απευθυνόμενος στους Αξιωματικούς, Υπαξιωματικούς, Στρατιώτες, Ναύτες, Σμηνίτες, Εθνοφύλακες, Εφέδρους και το Πολιτικό Προσωπικό των Ενόπλων Δυνάμεων, τονίζει ότι: *"Ο Ελληνικός Λαός με συναίσθηση της ιστορικής του συνέχειας, θα επαναδιατυπώνει το «ΟΧΙ» ως αυτονόητη απάντηση στις προσπάθειες αμφισβήτησης της Εθνικής Κυριαρχίας και των προβλεπόμενων από το Διεθνές Δίκαιο Κυριαρχικών μας Δικαιωμάτων. Στη βάση αυτής της αντίληψης, η Πατρίδα μας πορεύεται με πυξίδα: τιμά το παρελθόν και διαμορφώνει το μέλλον".* [**Διαβάστε ΕΔΩ την Ημερήσια Διαταγή**].

Στο εφετινό του μήνυμα προς τον Απόδημο Ελληνισμό για τον εορτασμό της εθνικής επετείου της 28ης Οκτωβρίου, ο Υφυπουργός Εξωτερικών, **Γιάννης Λοβέρδος**, υπογραμμίζει ότι: *"Το ιστορικό «ΟΧΙ» δεν πρέπει να καταγραφεί μόνο ως μια ηρωική στιγμή εθνικής αντίστασης, αλλά και ως μία σαφή τοποθέτηση υπέρ της ελευθερίας, της αξιοπρέπειας και της διεθνούς νομιμότητας. Σ' ένα διεθνές περιβάλλον που χαρακτηρίζεται από έντονες γεωπολιτικές αναταράξεις και ρευστότητα ισορροπιών, η επέτειος της 28ης Οκτωβρίου παραμένει επίκαιρη, υπενθυμίζοντας ότι τα έθνη τα οποία παραμένουν προσηλωμένα στις αξίες τους αποτελούν πυλώνες σταθερότητας και φορείς ελπίδας, ακόμη και εντός συνθηκών γενικευμένης αβεβαιότητας".* **[Διαβάστε ΕΔΩ αναλυτικά το μήνυμα προς τον Απόδημο Ελληνισμό]**

Η ημέρα του μεγάλου "ΟΧΙ"

Στο διάστημα που προηγήθηκε μέχρι και την 28ης Οκτωβρίου 1940 ήταν διάχυτο το κλίμα που προμήνυε πως οι Ιταλοί δεν θα αργήσουν να επιτεθούν. Στις **15 Αυγούστου 1940** είχε γίνει ο τορπιλισμός της ΕΛΛΗΣ, μια πράξη που έκρουσε το πρώτο καμπανάκι του πολέμου, με τις προκλητικές ενέργειες να συνεχίζονται και τους επόμενους μήνες. Μέχρι την ώρα που οι Ιταλοί πήραν την απόφαση για να

επιτεθούν.

Κηφισιά, 3 τα ξημερώματα, Δευτέρα 28 Οκτωβρίου 1940. Ο πρεσβευτής της Ιταλίας **Εμμανουέλε Γράτσι,** καταφτάνει στο σπίτι του **Ιωάννη Μεταξά** όπου αιφνιδιαστικά επιδίδει στον Έλληνα Πρωθυπουργό τελεσίγραφο με το οποίο, αφού αρχικά εκτοξεύονται εναντίον της Ελλάδας οι γνωστές μομφές για παραβίαση της ουδετερότητας, επιζητείται η συναίνεση της στην κατάληψη στρατηγικών σημείων του εδάφους της.

Ο Μεταξάς καλούνταν να απαντήσει στο αίτημα της Ρώμης έως τις 6 το πρωί, οπότε και θα εισέβαλλε ο ιταλικός στρατός στο ελληνικό έδαφος. Αφού διάβασε προσεκτικά το κείμενο της διακοίνωσης, αρκέστηκε, απορρίπτοντας το περιεχόμενο της, να παρατηρήσει με έκδηλη θλίψη, αλλά αποφασιστικά: **«Alors, c' est la guerre»**. Ακολούθως ο Μεταξάς ενημερώνει τον βασιλιά Γεώργιο Β' ενώ, καλεί στο τηλέφωνο τον αρχηγό του Γενικού Επιτελείου Στρατού, Αλέξανδρο Παπάγο, για να τον ενημερώσει σχετικά με την κήρυξη της άμεσης εκτέλεσης του Σχεδίου Επιστράτευσης.

ΔΕΥΤΕΡΑ 28 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Ἡβραδυνή

ΙΤΕ ΠΑΙΔΕΣ ΕΛΛΗΝΩΝ!

Ο ΣΗΜΕΡΙΝΟΝ ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ
ΤΗΣ Α. Μ. ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΠΟΛΕΜΟΣ ΕΧΡΙ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

Ηναγκάσθημεν νά κατέλθωμεν εἰς πόλεμον κατά τῆς Ἰταλίας, ἐπιβουλευομένης τήν ἀνεξαρτησίαν τῆς Ἑλλάδος. Ἐνώπιον τό Ἔθνος θά ἀγωνισθῇ ὑπέρ βωμῶν καί ἑστιῶν»

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β'

ΗΡΧΙΣΑΝ ΑΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΕΛΛΗΝΟΑΛΒΑΝΙΚΑ ΣΥΝΟΡΑ

ΠΥΡΑ ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΕΖΙΚΟΥ

ΤΑ Ε. ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ ΤΜΗΜΑΤΑ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΔΡΙΜΑ

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ ΤΟΥ ΑΡΧΗΓΟΥ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

ΝΥΝ Ο ΥΠΕΡ ΠΑΝΤΩΝ ΑΓΩΝ

«... Ἀπήντησα εἰς τόν Ἰταλόν πρέσβυν ὅτι θεωρῶ καί τό αἴτημα αὐτό καθ' ἑαυτό καί τόν τρόπον μέ τόν ὁποῖον γίνεται ὡς κήρυξιν πολέμου τῆς Ἰταλίας κατά τῆς Ἑλλάδος»

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ Ι. ΜΕΤΑΞΑΣ

Πρός τόν Ἑλληνικόν Λαόν

Στα χαρακώματα για την υπεράσπιση της Πατρίδας

Στα Βορειοηπειρωτικά βουνά, πριν καλά καλά φτάσει η ώρα της τελικής προθεσμίας του τελεσιγράφου, οι Ιταλοί επιτίθενται. Ο Άγγελος Τερζάκης γράφει για εκείνο το ξημέρωμα: *«Η εξουθενωτική νεροποντή, η λάσπη, η ομίχλη, το κρύο, οι αστραπές και οι βροντές από κάθε σημείο του ορίζοντα, συμφύρονταν με τους θορύβους των όπλων και τη λάμψη των οβίδων, αλλά και με τον βόμβο των αεροπλάνων, συνθέτοντας εικόνα κόλασης».*

Η Αθήνα ξυπνά από τις καμπάνες των εκκλησιών και από το σφύριγμα των σειρήνων που υποδηλώνουν την έναρξη του πολέμου. Παρά το γεγονός ότι επρόκειτο για πόλεμο η ατμόσφαιρα τόσο στην Αθήνα όσο και στην επαρχία ήταν εορταστική.

Η φύση του Έλληνα ξύπνησε. Προτού καν δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβέρνησης το διάταγμα για την κήρυξη της Επιστράτευσης, οι δρόμοι

κατακλύζονται από πολίτες κατευθύνονται στους στρατώνες, τραγουδώντας στοιβαγμένοι σε κάθε μέσο. Το ίδιο επικρατεί σε κάθε γωνιά της Ελληνικής επικράτειας. Ακόμα και άνθρωποι που βρίσκονταν μακριά από τα γεγονότα ή ήταν εξόριστοι ενεργούσαν με την ίδια χαρά.

15. Οπλίτες μεταβαίνουν στο Ελληνοϊταλικό Μέτωπο

Η συμμετοχή του λαού στον αγώνα αυτό που άρχιζε υπήρξε θερμή και ενθουσιώδης, θυμίζοντας στους παλαιότερους την ατμόσφαιρα που επικρατούσε κατά την έναρξη των Βαλκανικών πολέμων. Το ηθικό των στρατιωτών στο μέτωπο παρέμεινε όλους τους μήνες που θα ακολουθήσουν ακμαίο, φέρνοντας νικηφόρα αποτελέσματα και την απελευθέρωση για ακόμη μια φορά της Βορείου Ηπείρου. Όπως αποδεικνύεται εκ του αποτελέσματος, ο Έλληνας στρατιώτης δεν λιγοψύχησε. Η αγανάκτηση για την άδικη ιταλική επίθεση και τις ύπουλες ενέργειες που είχαν προηγηθεί, το ελληνικό φιλότιμο και η εμπιστοσύνη στις ικανότητες των ηγητόρων έδιναν καθημερινά κουράγιο στην ψυχή και στο σώμα του.